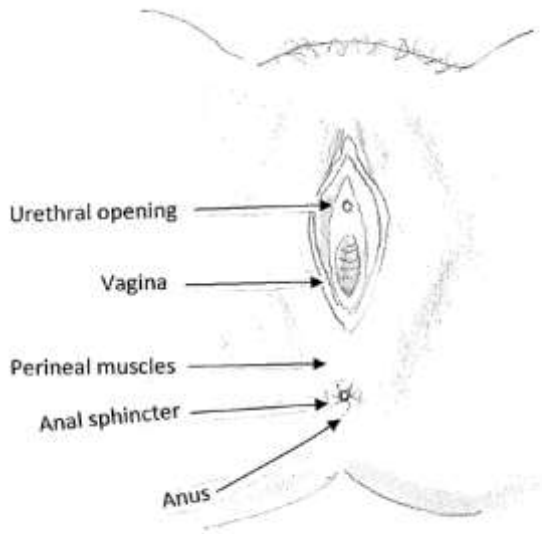

Having a third or fourth degree tear

❖ **ការរហែកសាច់មានជម្រៅប្រវែងដល់ទៅ 3 ឬ 4 ភាគនៅចង្កូរស្បែកក្នុងក្រោមទ្វារមាស**

❖ **តើអ្វីជាការរហែកសាច់នៅចង្កូរស្បែកក្នុងក្រោមទ្វារមាស ? (What is a perineal tear?)**

ការរហែកសាច់ដែលកើតមានឡើងនៅពេលទារករុលញែកចេញតាមទ្វារមាសនៅពេលសំរាល។ ភាគច្រើនការរហែកសាច់ទាំងនេះកើតមាននៅកន្លែង **ប្រទេស (perineal)** តាមចង្កូរស្បែកនៅចន្លោះទ្វារមាសបើកចំហនឹងទៅរន្ធកូច (ផ្លូវបញ្ចេញលាមក) ប៉ុន្តែមានខ្លះទៀតអាច នឹងរហែកមកខាងមុខចំហៀងនៃទ្វារមាសផងដែរ។ ប្រហែលស្រ្តី 9 នាក់ក្នុងចំណោមស្រ្តី 10 នាក់ (90%) នឹងមានការរហែកសាច់ទៅតាមកំរិត វិសាលភាពមួយចំនួនក្នុងរយៈពេលសំរាលទារកតាមទ្វារមាស។

❖ **តើការរហែកសាច់មានជម្រៅប្រវែងដល់ទៅ 3 ឬ 4 ភាគនៅចង្កូរស្បែកក្នុងក្រោមទ្វារមាសយ៉ាងដូចម្តេចដែរ?**

ការរហែកខ្លះមានប្រវែងទំហំនិងជម្រៅផ្សេងៗគ្នា គឺចាប់ពីការមានរលាត់សើស្បែកមួយចំនួនតិចតួចនិងការរហែកសាច់មានជម្រៅប្រវែងដ៏ជ្រៅវែងផង។ យើងកំរិតការរហែកផ្នែកទាំងនេះតាមលំដាប់ដូចខាងក្រោមនេះ ៖

- កំរិតការរហែកសាច់មានជម្រៅប្រវែង 1 ភាគ៖ ប្រវែងតូច សាច់ស្បែករហែកជ្រៅតិចម្តតាតែងតែជាសះស្បើយតាមភាពធម្មជាតិ។
- កំរិតការរហែកសាច់មានជម្រៅប្រវែង 2 ភាគ៖ រហែកជ្រៅទៅក្នុងដែលមានការដាច់សាច់វែងដល់សាច់ដុំនៅចន្លោះក្រោមទ្វារមាសក៏ដូចជាមានរហែកស្បែកផងដែរ។ ជាភាពធម្មតា របៀបនេះគឺតម្រូវឲ្យមានការដេរក្លាប់សាច់ស្បែកឡើងវិញផង។
- កំរិតការរហែកសាច់មានជម្រៅប្រវែង 3 ភាគ៖ ទាក់ទងទៅនឹងសាច់ដុំនៅចន្លោះក្រោមទ្វារមាសនិងនូវរង្វង់កងជុំវិញសាច់ដុំរន្ធកូច ដែលគេស្គាល់ថាជាសាច់ដុំកងរង្វង់តូចមួយសំរាប់បិទ និងបើកនូវផ្លូវជុំវិញរន្ធកូច។ សាច់ដុំកងរង្វង់តូចមួយនេះសំរាប់បិទឬបើកនូវផ្លូវជុំវិញរន្ធកូច ដែលជាសាច់ដុំសំរាប់ទប់នឹងបញ្ចេញលាមក និងខ្យល់ផោម ដែលចេញតាមផ្លូវបញ្ចេញលាមករបស់អ្នក។
- កំរិតការរហែកសាច់មានជម្រៅប្រវែង 4 ភាគ៖ ទាក់ទងទៅនឹងសាច់ដុំនៅចន្លោះក្រោមទ្វារមាស សាច់ដុំកងរង្វង់តូចមួយសំរាប់បិទ និងបើកនូវផ្លូវជុំវិញរន្ធកូច និងដោយរហែកសាច់មានជាបន្តដល់ទៅខាងក្នុងជ្រលងចង្កូររន្ធកូចទៀតផង។ ចំនួនស្រ្តីដល់ទៅ 9 នាក់ក្នុងចំណោមស្រ្តី 100 នាក់ (9%) មានការរហែកសាច់ដែលអាចនឹងមានកំរិតប្រវែងដល់ទៅ 3 ភាគ ឬ ដល់ទៅ 4 ភាគផង។

❖ **តើអាចការពារពីការរហែកសាច់មានជម្រៅប្រវែងដល់ទៅ 3 ភាគ ឬ 4 ភាគបានដែរ?**

ភាគច្រើនក្នុងស្ថានភាពដែលអាចរហែកសាច់ស្បែកមានកំរិតប្រវែងដល់ទៅ 3 ឬ 4 ភាគ ដោយមិនអាចនឹងការពារបាន ក៏ដូចជាមិនអាចនឹងសន្មតទុកជាមុនបានផងដែរ។ ការស្រាវជ្រាវបានបង្ហាញថាថ្វីបើការប្រិបកាត់ស្បែកនៅទ្វារមាស (ប្រិបកាត់បន្តិចនៅចង្កូរស្បែកក្នុងក្រោមទ្វារមាស) ធ្វើឲ្យមានទំហំការបើកបានទូលាយសំរាប់ទារកសំរាលនឹងត្រូវរុលញែកចេញមកបានគឺមិនអាចនឹងការពារពីភាពរហែកសាច់មានជម្រៅដែលអាចនឹងមានកំរិតប្រវែងដល់ 3 ភាគ ឬ ក៏រហែកដល់ទៅ 4 ភាគ ដែលអាចនឹងកើតមានឡើង។

Having a third or fourth degree tear

❖ តើមានអ្វីកើតឡើងដែរ បន្ទាប់ពីខ្ញុំបានសំរាលទារករួច? (What happens after I have given birth?)

ស្ត្រីទាំងឡាយនឹងបានឆែកពិនិត្យនៅកន្លែង **វេរីភាស (perineal)** ស្បែកនៅចន្លោះក្រោមទ្វារមាស ដោយប្រកដថាបានជាជុះជិត ល្អហើយបន្ទាប់ពីសំរាលទារករួច។

ការពិនិត្យមើលនេះគឺទាក់ទងទៅនឹង **វេរីភាស** នៅចន្លោះស្បែកចន្លោះពីមាត់ទ្វារមាសរហូតទៅដល់រន្ធកូច។

គឺអាចនឹងមិនមានភាពសុខស្រួលឡើយ និងមានស្រ្តីខ្លះស្វែងរកការប្រើដកស្រូបពីឧស្ម័ននីត្រូស (**Nitrous gas**) ដែល អាចជួយគេបាន។

នេះគឺជាមិនអាចធ្វើទៅបានដោយសារតែការប្រើថ្នាំស្តីកនៅទឹកនៃមុខរបួសនោះឡើយ គឺទាល់តែដឹងពីទម្រង់កំរិតប្រវែងរហែក ដោយបានធ្វើការប៉ាន់ប្រមាណដ៏ច្បាស់លាស់រួចជាមុនសិន។

បើសិនជាអ្នកមានភាពរហែកសាច់ស្បែកមានជម្រៅប្រវែងដល់ទៅ 3ភាគ ឬ ដល់ទៅ 4ភាគ គឺវានឹងត្រូវការព្យាបាល(ដេរក្លាប់) ដោយវេជ្ជបណ្ឌិតជំនាញផ្នែកមើលថែទាំផ្ទៃពោះ:(**obstetrician**) ។

អ្នកនឹងបានទទួលនូវថ្នាំបំបាត់ការឈឺចាប់។ គឺនេះមានជាធម្មតានៅពេលការចាក់ថ្នាំ អេពីឌូរ៉ាល់ (**Epidural**) នៅតាមសន្លាក់ ឆ្អឹងខ្នងទៅក្នុងសរសៃខ្លួនឆ្អឹង ឬដោយការចាក់ថ្នាំស្តីកជាទូទៅ។

ជាធម្មតា វេជ្ជបណ្ឌិតជំនាញផ្នែកមើលថែទាំផ្ទៃពោះ:(**obstetrician**)នឹងដេរក្លាប់នូវស្បែករហែករបស់អ្នកនឹងការរហែកសាច់ ដែលមានជម្រៅទៅដល់សាច់ដុំកងរង្វង់តូចមួយសំរាប់បិទនិងបើកនូវផ្លូវជុំវិញរន្ធកូចដែលជាផ្លូវបញ្ចេញលាមក ដោយធ្វើនៅក្នុងបន្ទប់ សំរាប់ធ្វើការវះកាត់។

❖ តើមានអ្វីកើតឡើងដែរ បន្ទាប់ពីខ្ញុំបានធ្វើការវះកាត់រួច? (What happens after surgery?)

- ✓ ការព្យាបាលចាក់ទឹកថ្នាំបន្តក់(**A drip**) នៅតាមកំភួនដៃរបស់អ្នក រហូតទាល់តែអ្នកមានអារម្មណ៍អាចចង់ញ៉ាំអាហារនឹងញ៉ាំទឹកបាន។
- ✓ ការបញ្ចូលបំពង់(**ខេត- A catheter**) បូមទៅក្នុងទម្រង់នោមរបស់អ្នក នឹងត្រងយកទឹកនោមចេញរហូតទាល់តែ អ្នកស្រួលខ្លួន អាចដើរទៅបង្អួនបាន។
- ✓ សូមស្នើឲ្យប្រើថ្នាំជុះ:(**Antibiotic**) ដើម្បីបន្ថយហានិភ័យពីជំងឺចេញនៅកន្លែងធ្មេរដែលនៅជិតទៅនឹងរន្ធកូច។
- ✓ ថ្នាំជួយបំបាត់ការឈឺចាប់ (**Pain- relieving medicine**) ដូចជាថ្នាំប៉ារ៉ាសេតាម៉ុល(**Paracetamol**), អ៊ីប៊ុយប្រូហ្វេន (**Ibuprofen**),ឬ ឌីក្លូហ្វេណាក់ (**diclofenac**) ដែលនឹងផ្តល់ជូនអ្នកផងដែរ។
- ✓ ថ្នាំសំរាប់ការទល់លាមក (**Laxatives**) ដូចជាថ្នាំ ឡេកតូយលូស (**lactulose**) ឬថ្នាំ វ៉ាយបូផែល (**fybogel**)

ដែលនឹងធ្វើឲ្យលាមកទន់មានភាពងាយស្រួលក្នុងការជុះ។ យើងសូមស្នើឲ្យប្រើថ្នាំជួយជុះលាមកទន់សំរាប់ពេលប្រហែលពី 7 ទៅ 10 ថ្ងៃ ដើម្បីជៀសវាងកុំឲ្យមានការទល់លាមក។

បន្ទាប់ពីរហែកសាច់មានជម្រៅប្រវែងដល់ទៅ 4ភាគ យើងស្នើឲ្យអ្នក ចូរបន្តការព្យាបាលប្រហែលជា 7ថ្ងៃ។ គោលបំណងនេះគឺដើម្បីពន្យារទៅការចាប់ផ្តើមចលនាឈឺជុះរបស់អ្នក រួមដោយចលនាជុះមានចំនួនដ៏តិចតួច លាមកទន់ដែល អាចងាយស្រួលក្នុងការជុះចេញផង។ គ្មានការព្យាបាលដែលផ្តល់ជូនអ្នកណាមួយ និងអាចបង្កាត់ដល់អ្នកពីការបំបៅដោះទារក នោះឡើយ។ ពេលអ្នកឈឺជុះដំបូងរួចមក នោះធ្មេររបស់អ្នកក៏បានគេពិនិត្យមើលថាតើកន្លែងនោះបានជាសះល្អត្រឹមត្រូវដែរ ហើយអ្នកក៏អាចត្រូវត្រឡប់ទៅកាន់លំនៅដ្ឋានវិញបានដែរ។

❖ តើខ្ញុំអាចធ្វើដូចម្តេចដើម្បីបានឆាប់ជាសះល្អនោះ? (What can I do to speed up healing?)

ចូរជូតសំអាតកន្លែងរបួសនឹងឲ្យស្ងួត។ អាចត្រាំក្នុងអាងទឹកប្រក់ដូចទឹកយ៉ាងតិចណាស់ 2 ដងក្នុងមួយថ្ងៃ និងផ្លាស់ ប្តូរសំឡីអនាម័យ របស់អ្នកឲ្យបានញឹកញាប់(ចូរលាងដៃអ្នកទាំងពីរមុននឹងបន្ទាប់ពីផ្លាស់ប្តូរសំឡីអនាម័យរបស់អ្នក)។

គឺវានឹងអាចបន្ថយនូវហានិភ័យនៃជំងឺចេញ។

ចូរធ្វើការហាត់ប្រាណសរសៃបាតឆ្អឹងត្រចាតសំរាប់បង្កើននូវចលនាឈាមរត់ទៅកន្លែងមុខរបួសនឹងសំរាប់ជួយក្នុងការឲ្យបានជា សះល្អ។ អ្នកនឹងបានស្នើផ្តល់ឲ្យជាឌីវាទពីផ្នែកការធ្វើចលនាផ្នែករាងកាយ អំពីពេលណាដែលអាចចាប់ផ្តើមធ្វើនឹងពីរបៀបការ ហាត់ប្រាណសរសៃសាច់ដុំនូវបាតអាងឆ្អឹងត្រចាត។ ចូរញ៉ាំទឹកឲ្យបានច្រើនជាងរាល់ថ្ងៃ នឹងញ៉ាំអាហារឲ្យមានលំនឹង ដោយតម ទៅតាមរបបឲ្យមានសុខភាពល្អ (ផ្លែឈើ បន្លែផ្សេងៗ គ្រាប់ធញ្ញជាតិ ស៊ីរៀលនិងនំប៉័ង)។

នេះគឺអាចនឹងប្រកដច្បាស់ថាការជុះលាមករបស់អ្នកមានយ៉ាងទៀងទាត់ នឹងជួយកុំឲ្យអ្នកមានការទល់លាមកផង។

អ្នកនឹងត្រូវបានផ្តល់ជូនជាឌីវាទអំពីការគ្រប់គ្រងពីរបបចំណីអាហារសម្របតាមការរហែកសាច់ស្បែកមានជម្រៅប្រវែង ដល់ទៅ 3 ឬ 4ភាគ ផងដែរ។ ការរួមរក្សាផ្លូវភេទជាការល្អអាចនឹងជៀសវាងរហូតដល់ទៅ6 អាទិតុយ បន្ទាប់ពីអ្នកបានឆែកពិនិត្យនៅក្រោយ ពេលសំរាលទារករួចសិនដែរ។

Having a third or fourth degree tear

❖ តើរយះពេលយូរទៅអាចមានផលប៉ះពាល់អ្វីដល់ខ្ញុំដែលធ្លាប់មានការហែកសាច់ជម្រៅប្រវែងដល់ទៅ 3 ឬ 4 ភាគនេះដែរ?

ភាគច្រើនស្ត្រីមានការជាសះស្បើយបានយ៉ាងល្អប្រពៃ។ ស្ត្រីខ្លះទៀតអាចមានដូចជា៖

- ការឈឺចាប់ឬឈឺក្រហាយនៅកន្លែង ប៊ែរីនេម (perineum)
- ការភ័យនឹងការរួមភេទ
- ការមានអារម្មណ៍ដោយអ្នកត្រូវប្រញាប់ប្រញាល់ទៅបង្គន់ដើម្បីជុះលាមកជាបន្ទាន់
- ការពិបាកដោយមិនអាចទប់ទល់នឹងការឈឺជុះរបស់អ្នកបាន (ការលើចជុះនោម) ឬ ដោម (ការបញ្ចេញខ្យល់)
- ការភ័យព្រួយអំពីការមានផ្ទៃពោះទៅពេលអាគាតតនិងការសំរាលទារកផងដែរ។

ភាគតិចតូចណាស់ អ្នកអាចនៅមានរន្ធចង្កូរខាងក្នុងរវាងរន្ធគូចរបស់អ្នកទៅកាន់ទ្វារមាស ក្រោយការហែកសាច់ស្បែកបានជាសះស្បើយក្តី។ គឺអាចនឹងសំរួលបញ្ហានេះបានដោយធ្វើការវះកាត់ម្តងទៀត។ ប្រសិនបើ អ្នកមានភាពបារម្ភផ្សេងៗសូមទៅជួបជាមួយវេជ្ជបណ្ឌិតសុំនូវជំនួយនិងដោយទំនងជាសុំបញ្ជូនទៅជួបជាមួយនិងអ្នកជំនាញឯកទេសផងដែរ។

❖ **ការព្យាបាលជួបសំរាប់ការពិនិត្យតាមដានជាបន្ត (Follow up appointments)**

អ្នកគួរតែជួបជាមួយវេជ្ជបណ្ឌិតរបស់អ្នកពេល 6 អាទិត្យក្រោយពេលសំរាលទារករួច ដើម្បីត្រួតពិនិត្យមើល ប៊ែរីនេម របស់អ្នកដោយច្បាស់ថាបានជាសះស្បើយប្រពៃហើយ។

ពេលណាត់ជួបនេះ សូមប្រាប់ទៅវេជ្ជបណ្ឌិតរបស់អ្នកឲ្យបានដឹងផង ប្រសិនបើអ្នកធ្លាប់មានបញ្ហាផ្នែកណាមួយ ដោយមិនអាចទប់ទល់ក្នុងការជុះលាមកឬការលើចនោមបាន។ ប្រសិនបើមានបញ្ហាផ្នែកណាមួយនោះ អ្នកប្រហែលជានឹងបញ្ជូន ទៅអ្នក ជំនាញឯកទេស ផងដែរ។ ការណាត់ជួបជាមួយនិងអ្នកវិជ្ជាជីវៈផ្នែកការហាត់ធ្វើចលនានិងត្រូវបានប្រើប្រាស់ជា 7 អាទិត្យក្រោយពេលទារកសំរាលរួច នៅបន្តជាមួយកម្មវិធីហ្វឹកហ្វឺនផ្នែកការហាត់ធ្វើចលនានៅសរសៃសាច់ដុំបាតឆ្អឹងត្រគាករបស់អ្នកនិងយោលទៅ តាមរោគ សញ្ញាដែលអ្នកអាចនឹងមានផងដែរ។ អ្នកនឹងស្នើឲ្យមានការណាត់ជួបជាមួយ អ្នកវិជ្ជាជីវៈ ជំនាញ ជាមួយមន្ទីរព្យាបាលផ្នែក ប៊ែរីនេម សំរាប់ពេលប្រហែល 6ខែ ក្រោយពេលទារកសំរាលរួច។

គឺនេះសំរាប់អ្នកពិនិត្យពីការជាស្លាកនៃការហែកសាច់ស្បែកនិងការពិភាក្សាជាបន្តពីបញ្ហាមួយ ចំនួនដែលអ្នកអាចមានជាបន្តទៀត ។ ឧទាហរណ៍៖ ការរួមភេទ ទប់ទល់ក្នុងការនោមជុះលាមកនិងដោយរបៀបណាក្នុងការសំរាលទារក សម្រាប់ការមាន ផ្ទៃពោះនៅពេលទៅអាគាតតទៀតផង។ ដោយអាស្រ័យទៅតាមកំរិតនៃការហែកសាច់ដែលអ្នកមាននឹងទៅតាមភាពដាក់ លាក់ ជាធម្មជាតិនៃរោគសញ្ញារបស់អ្នក។ អ្នកអាចនឹងឲ្យទៅចតមើលសាច់ដុំនៅរន្ធចង្កូរខាង ក្នុងរន្ធគូច របស់អ្នក នឹងពីប្រវែង ទំហំដែលដាច់សង្កត់ទៅដល់រន្ធគូចដោយចង់ឃើញថាតាមបែបណាដែលការដាច់រំហែកសាច់ដុំដោយមានភាពជាសះបានល្អ ប្រពៃហើយនោះផង។ ស្ត្រីខ្លះការហែកសាច់មានជម្រៅ ប្រវែងដល់ទៅ 3 ឬ 4 ភាគអាចនាំឲ្យមានការពិបាកចំពោះការទប់ ទល់ក្នុងការជុះ (ការលើចនោម) ។ ដូច្នេះជាការចាំបាច់នៅពេលណាត់ជួបរបស់អ្នកនៅមន្ទីរព្យាបាល អ្នកនឹងបានទទួល ដោយការតែកពិនិត្យយ៉ាងល្អពេញលេញឡើងវិញដែរ។

❖ **តើពេលអនាគតខ្ញុំអាចសំរាលទារកតាមទ្វារមាសបានដែរ?(Can I have a vaginal birth in the future?)**

នេះគឺអាស្រ័យទៅលើកត្តាមួយចំនួន។ វេជ្ជបណ្ឌិតជំនាញមើលផ្ទៃពោះរបស់អ្នកនិងអ្នកជំនាញឯកទេសផ្នែករោគស្ត្រី និង ពិភាក្សាពីបញ្ហាទាំងនេះជាមួយអ្នកនៅពេលអ្នកណាត់ជួបសំរាប់ការពិនិត្យតាមដានជាបន្តនេះផងដែរ។ ប្រសិនបើអ្នកនៅមានជាបន្តក្នុងការជួបប្រទះនិងរោគសញ្ញាខ្លះៗទៀត ដោយសារតែការហែកសាច់មានជម្រៅប្រវែងដល់ទៅ 3 ឬ 4 ភាគនោះអ្នកអាចនឹងចង់ធ្វើការពិចារណាទៅលើផ្នែកការវះពោះក្នុងការជួយសំរាលទារកផងដែរ។ បើសិនជាការហែកស្បែកបានជាសះស្បើយ អ្នកក៏គ្មានបញ្ហាអ្វីទៀតនោះ ដូច្នេះអ្នកនឹងអាចមានលទ្ធភាពសំរាលទារកតាមទ្វារមាសវិញបាន។

❖ **ប្រភពផ្សេងៗនិងការបញ្ជាក់ដោយទទួលស្គាល់ (Sources and acknowledgement)**

ព័ត៌មាននេះគឺជាមូលដ្ឋានបានមក ពីវិទ្យាល័យរាជាផ្នែកវេជ្ជបណ្ឌិតជំនាញមើលផ្ទៃពោះរបស់អ្នកនិងអ្នកជំនាញឯកទេសផ្នែករោគស្ត្រី។ ជាព័ត៌មានសំរាប់អ្នកជម្ងឺ។ ភាពហែកសាច់មានជម្រៅប្រវែងដល់ទៅ 3ភាគ ឬ ដល់ទៅ 4ភាគ នៅពេលសំរាលទារក។ ព័ត៌មានសំរាប់អ្នក។ ខែវិច្ឆិកា 2008 ។

This information is based on:
Royal College of Obstetricians and Gynaecologists (RCOG) Patients information. A third- or fourth-degree tear during Childbirth. Information for you. November 2008
Sultan, A.H & Thaker, R. www.perineum.net Croydon Urogynaecology & Perlvic Floor Reconstruction Unit.
Mayo Foundation for Medical Education & Research.